

{ אז נדברו }

פרשת מקץ תש"פ | עלון מספר 446 - חנוכה | לסדר: "להודות ולהלל לשמך הגדול"

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והערות:

a8447168@gmail.com

עלון זה נתרם כולו

בנדבות לב

ע"י ולזכות החפצה

בעילום שמה.

ישלח ד' ברכה והצלחה

בכל מעשי ידיה וימלא

משאלותיה במידה טובה

ישועה ורחמים, במהרה.

אמן!

להשתתפות

בהוצאות הגליון:

בבנק:

חשבון 53957

בנק דיסקונט

סניף 106

באשראי:

"נדרים פלוס"

"קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

תודה מראש!!!

חושך - זה יוון!! הם האחראים על הפסקת חשמל...

יש וורט נורא של המגלה עמוקות על חנוכה!! והעוצמה הכי גדולה היא שהוורט הזה נאמר לפני שלוש מאות שנה... הרבה הרבה לפני עידן החשמל והדיגיטל... ובכן: המגלה עמוקות אומר ככה: מה הגימטריא של **חשמל??** **שלוש מאות שבעים ושמונה!!** חשמל זה אור... כשיש חשמל יש אור... והנה... יום אחד בהיר נהיה **הפסקת חשמל**... אברהם אבינו רואה והנה אימה **חשיכה** גדולה נופלת עליו... נהיה **חושך!!** נו... אברהם פותח את הארון חשמל... מנסה לבדוק ממי מגיע סיבת החושך?? נו... מי?? דורשים חז"ל: **חושך זה יוון!!** יוון עשו את החושך...

יופי... אנו כבר יודעים באיזה מפסק זה קרה... אנו כבר יודעים איפה נמצא הקצר החשמלי... זה בלוח של יוון... עכשיו הלאה... כעת צריך להבין מהי סיבת הקצר... איך יוון עשו את הקצר??

ממשיך המגלה עמוקות ואומר: חושך בגימטריא 328... ואילו חשמל בגימטריא 378... זאת אומרת מה מפריד בין חשמל לחושך?? **50-** **האות נו"ן!!** מה זה האות נו"ן?? נון ראשי תיבות **נוגה!!** קליפת נוגה!! **מסיים המגלה עמוקות:** הנה... מצאנו את הסיבה להפסקת חשמל... מלכות יוון הגיעה ולקחה את הנון (-נוגה) מהחשמל... ברגע שירד המספר חמישים מחשמל... מה נשאר?? חושך!!!! (כמו שסיכמנו שחושך זה חשמל פחות חמישים) **הבנת מה כתוב כאן??**

העניין בקצרה הוא כך: בשביל לעשות קצר חשמלי... בשביל זה צריך לחדור לתוך מערכת החשמל... צריך לכה"פ להתעסק עם איזה שקע או איזה מפסק... כל הגליות שעד יוון... היו מנותקים לגמרי מקדושה... פרעה ונבודנצאר היו קליפות מנוגדות לגמרי לקדושה... הם לא יכלו ליצור קצר חשמלי... כי הם בכלל לא התקרבו לנקודת חשמל... הם יכלו מאוד להציק ולהפריע... אבל לעשות חושך?? לעשות קצר בחשמל? זה היה אצלם מחוץ לגבול!! אבל ברגע שהגיעה מלכות יוון... מלכות יוון זה כבר **קליפת נוגה**... מה זה **קליפת נוגה??** ליוון זה מלשון אור נוגה... עירבוב אור וחושך... קליפת נוגה היא הקליפה שהכי קרובה לקדושה... יש לה אחיזה מסוימת בקדושה... ליוון יש מה להציע... יש להם נקודת אור שהם לוקחים אותה מהקדושה וזה כח... אבל הם משתמשים איתה כדי לקחת אותך לשקר שלהם... כאן זה כבר הפסקת חשמל!! כי פרעה לא מגיע עם כלום... אבל יוון מגיע אליך עם אור של חכמה!!! וחכמה זה כח אמיתי!!! חכמה זה משהו אלוקי... ועושה בה שימוש לתרבות השקרית והנמוכה שלו...

עד כאן מילים קצת גבוהות אבל הנמשל הוא מאוד ברור:

יוון זה אויב מתורבת... אם תשים לב היוונים כמעט ולא עשו שום נזק לבית המקדש... הם לא החריבו אותו... וגם השמנים שהם טימאו אותם זה לא כמו שהילד שלי הביא תמונה מהגן שהיוונים שפכו את כל השמנים... לא!! היוונים לא שופכים שמן... זו התנהגות לא תרבותית... היוונים רק טימאו את השמנים... רק נגעו בהם... גם את שערי העזרה... הם בסה"כ פתחו עוד כמה פתחים... לא הרסו... לא השחיתו... בקיצור: למרות שהיוונים שלטו במקדש שים לב הם התנהגו שם בצורה מאוד תרבותית... זה לא האיוון וסטפן השיכורים מפולין ורוסיה שהיהודי רק ראה אותם ורץ לבית כנסת להודות לקב"ה שלא עשני גוי... לא!! יוון הוא אבי התרבות!! יוון הוא בן של יפת... יפת יש ערכים ועקרונות... והתורה בעצמה מציינת לשבח איך שהוא מתנגד להתנהגות המופקרת של חם ומוחה על זה בדיוק כמו אחי שם... בקיצור: ליוון יש!!! יש מה למכור!! יש לו ערכים!!! דא עקא!!! שבדיוק בגלל זה הוא כ"כ מסוכן... ולמה?? כי נכון... יש לך ערכים... וערכים זה דבר חיובי... אבל מי?? מי קובע את הערכים שלך??

אתה??? אתה מחליט מה ערכי ומה לא?? אם ככה... אז בשורה התחתונה אין הרבה הבדל בין יפת לחם... אין כמעט הבדל בין חוסר ערכים לבין אדם שחושב שהוא קובע מה ערכי... ההבדל היחיד שיש בין יפת לחם... שחם הוא ברוטלי וגם באופן רשמי ומוצהרי!! הקב"ה אפילו סימן אותו בשחור כדי שיהיה ניכר עליו שהוא שייך לכוחות הרע! ואילו יפת ממשיך להתייפף... ממשיך להתהדר שהוא ערכי... ותכלס... הוא קובע איזה ערך לאמץ ואיזה לא...

שיהיה ברור!! הרחוב החילוני כיום זה לא יוון... נכון אמנם שאנחנו נמצאים כעת בחנוכה ולפי הכללים אנחנו אמורים להגיד שאנחנו נמצאים בגלות יוון... אבל לא!! הרחוב היום הוא בכלל בכלל לא מתורבת... מי שיגיד שממשלת ישראל זה מלכות יוון הוא ממש מעליב את יוון... היום הרחוב החילוני העממי הוא חסר תרבות לחלוטין... לכן כשמדברים היום על הגזירות שיש על החרדים זה ממש לא יוון... ממש לא בכיוון... אם כבר... אתה יודע איפה מסתובבת היום קליפת יוון?? בפנים!! אצלנו עמוק מבפנים!!! אנחנו עובדי ה' האיכותיים... כן... דווקא במקום המרום הזה... שם יש לכל אחד מאיתנו נטיה להחליט במקום הקב"ה מה הוא רוצה... יש לכל אחד מאיתנו את הערכים הרחוניים שהוא הכי מתרגש מהם... והם הכי מדברים אליו... וזהו!! החלטתי שזה עבודת ה' וזה רצון ה'... זה תסמין שמזכיר קצת את יוון!! לעצב ערכים לפי המוצא שלי או לפי איך שמתאים לי זה מזכיר התנהלות של יוון... העבודה שמוטלת עלינו בתור עובדי ה'... זה לא רק להיות עובדים... אלא להיות גם עובדי ה'... לא רק להיות דתי חזק... אלא להיות שייך לדת של ה'... לשאול את התורה מה רצונו יתברך!! ולא להחליט במקום הרב"ע... זה כל נקודת ההבדל בין שם ליפת!! שניהם מכסים את קלון אביהם... אבל אצל שם זה מגיע מערך אלוקי!! ואילו אצל יפת זה מגיע מערך תרבותי!! ובנקודה הזו יפת מאוד מטעה... הוא נראה איש מאוד רחוני... הוא נראה עוביד גדול... אבל לא!! לא מספיק להיות עוביד... לא מספיק להיות דתי חזק... צריך לשאול את הקב"ה מה הוא!!!! מה הוא יתברך רוצה!!!!!!

היום יום הולדת... היום יום הולדת...

ישנה מוסכמה עולמית שקוראים לה: מתנת יום הולדת!!! מגיע לי מתנה... מה קרה?? מה עשיתי?? נולדתי!! הואלתי בטובי להיוולד... סליחה: למה מגיע לך מתנה?? מה עשית ביום לדתך שמגיע לך עוד מתנה?? (אז באמת שמעתי על משפחה אחת שהגברת... כל שנה ביום הולדת של בעלה היא נוהגת לתת מתנה לשוויגער שלה... לא לבעלה... היא טוענת בקנאות: סליחה... עם כל הכבוד לבעלי... אבל ביום הולדת שלו מה הוא עשה?? למה מגיע לו מתנה?? לשוויגער כן... לה מגיע מתנה ביושר... כן... היא עשתה משהו ביום הזה... לא הוא!!!)

אבל לא!!! אם נתבונן עמוק עמוק... אני כן מבין למה כביכול "מגיע" מתנה דווקא למי שנולד... **אתה יודע למה??** תקשיב טוב טוב... זה נקודה עמוקה: הרי מקובלנו: ש"עובר הוא חלק בלתי נפרד מאמא שלו... אבל אם תשים לב: זה שעובר ירך אמו זה **רק מצידה!!!** אבל **לא מצידו!!!** העובר מצד עצמו, הוא לא חלק מאמא... הוא מצדו דווקא ישות גמורה לכשעצמה... כידוע: לעובר יש מחשבות... יש לו רצונות... הוא חי לעצמו... ממילא לעובר מצד עצמו אין שום אינטרס להיוולד... הוא מצידו טוב לו שם... "מי יתנני ירחי קדם..." והוא מצידו היה מעדיף להמשיך להיות עובר לתמיד... רק מה?? למי יש אינטרס ללדת?? לאמא!!! אמא רוצה ילד... ולמה? למה היא רוצה ילד?? כי היא משתוקקת שיהיה לה למי **לתת... להעניק!!!** ומעתה: כל זמן שהוא עובר והוא **חלק ממנה** אז אדם לא יכול לתת ולהעניק לעצמו... אדם יכול לתת רק לזולת!! רק למי שנמצא זולתי--לו!!! **מחוי לוו!!!** ממילא הלידה הוא **נטו אינטרס אימהי!!!** אני רוצה להעניק לך... לתת לך... והיות וכל זמן שאתה חלק ממני אז אין לי את עונג הנתינה... אין לי את האפשרות להעניק לך... לכן!!! אנא ממך!! **תנתק** ממני... תצא חוץ ממני... כדי לאפשר לי לתת ולהעניק לך מבחוץ... כדי לאפשר לי להיות אמא...

הבנת?? זאת אומרת: לידה זה **אינטרס נטו מצד הנותן!!!** לא מצד המקבל!! מצדו של העובר אין באמת הבדל בין לפני הלידה לאחריה... כי גם כשהוא היה עובר הוא היה ישות לכשעצמו והוא מקבל בדיוק כמו לאחמ"כ... ממילא: כשהוא מואיל בטובו לצאת ולהתנתק מאמו הוא עושה בזה **נטו חסד עם אמא...** בזה שהוא מאפשר לה לתת לו בזה שהוא כעת עומד כישות נפרדת חוץ ממנה... לכן דווקא היום הולדת זה היום היחיד שמגיע מתנה למי שנולד!! **זה היום היחיד** שההורים חייבים הכרת הטוב לבן שלהם!!! ביום הזה איפשרת לנו לתת לך!!! מכאן ואילך הבן רק חייב להורים שלו הכרת הטוב על מה שהם נותנים לו מעל ומעבר... היום היחיד והמכונן ביותר בחיי הבן שהיה לו את האפשרות לתת להורים ולא רק לקבל... זה להיוולד ולתת להם את האפשרות לתת לו!!! תחשוב על זה... זה עמוק מאוד...

אז כמובן שלא באתי כאן לתת דרוש ב"סוגיות החמורות" של מתנת יום הולדת... וגם לא באתי לרמוז שמישהו יתן לי מתנת יום הולדת... (זה גם לא בתקופה הקרובה) **אז מה כן?? לאן אני בכל זאת חותר??**

הרי כך: הקב"ה עושה איתנו חסד בכל יום ובכל עת ובכל שעה... אנחנו כל הזמן נמצאים על תקן של מקבלים... אבל יש שלב אחד ויחיד בחיים שבו ניתנת לנו האפשרות לתת לקב"ה ולעשות איתו יתברך חסד!!! מתי?? **ברגע של לידה!!!** הרגע הזה שבו אנחנו מאפשרים לו לתת לנו!! הרגע של ההתנתקות כביכול שבו אנחנו כביכול יוצאים ממנו ועומדים מבחוץ... ואז מתאפשרת הנתינה... זה הרגע היחיד שבו יש לנו הזדמנות לתת לקב"ה... להתחסד איתו... לעשות איתו כביכול חסד...

מה זה רגע של לידה? **רגע של הסתרה!!!** רגע של "למה ה' תעמוד ברחוק..." הרגעים הקשים האלו של ההתנתקות שיהודי מרגיש שהקב"ה מתנתק ממנו... **הרגע הזה הוא רגע של לידה!!!** כי תבין: כל זמן שיהודי מחובר בכל ישותו לעבודת ה' והוא מקבל הארת פנים תמידית ממנו יתברך... הוא בגדר עובר!! בהלו נרו עלי ראשי... טוב לי אצל הקב"ה... מצד האינטרס שלי הלוואי ושבתי בבית ה' כל ימי חיי... אני מצדי רוצה להמשיך לחזות תמיד בנועם ה' ולבקר בהיכלו... לא רוצה אף פעם לצאת ולזוז מפה... כן... אתה צודק... מצדו של העובר... אין לו שום אינטרס להיוולד... **אבל מה יהיה עם אבא??** אבא שבשמים רוצה בן!! רצון הטוב להיטיב... ובשביל להעניק ולתת לך... כאן צריך שיהיה מישהו שיצא **החוצה... ורק מבחוץ!!!** רק מבחוץ יהיה אפשר להעניק לו... אז אנא ממך עובר... תעשה חסד עם אבא שבשמים ותסכים לצאת החוצה... תסכים לקבל אפשרות של ימי שנאה וריחוק והתנתקות...

ואז מגיע הרגע של הסתרה!!! רגע של משבר לידה!!! רגע של "למה ה' תעמוד ברחוק", **ואז!!! דווקא אז!!!** דווקא ברגע הקשה הזה, כאן זה הרגע הגדול והמכונן ביותר שבו יש ליהודי הזדמנות לתת ולהתחסד עם הקב"ה... לאפשר לו להיות אבא כביכול **מבחוץ...**

עד כאן מובן?? ובכן: **זה התפקיד של יהודה!!!** יהודה הוא **הבן** הראשון של הקב"ה!! יהודה הוא הראשון שמעניק כביכול לקב"ה שם של אבא!!! (עד עכשיו, גם האבות וגם שלושת השבטים שעד יהודה, הם ממשכים על תקן של **משפיע**, הם עדיין מייצגים את ההשפעה והנתינה של הקב"ה... הראשון שנקרא מקבל באופן רשמי זה יהודה... יהודה נקרא על שם "הפעם אודה!!!" הוא הראשון שאומר תודה ממקום של מקבל גמור!! ואכמ"ל...) כשהתורה מדברת בפרשה הקודמת על יהודה, מה הנושא? **הלידה** של משיח בן דוד... המשיח צריך **להיולד...** נו... איך המשיח באמת **נולד??** בשביל זה יהודה נושא את בתו של שם... אחשוב'ע שידוך... ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל... הכל כ"כ יפה ומושלם... בית צדיקים יעמוד... **אבל לא!!!** אם הכל יהיה כ"כ מואר ויפה... לא תהיה פה לידה!! הילד לא יצא **בחוץ!!** בשביל להיולד צריך **לצאת החוצה!!** אין ברירה... צריך להזמין לפני יהודה מצב של יציאה **החוצה!!!** ולפתע קורה מה שקורה... ער ואונן עושים מה שעושים והם מתים בעוונם... ואז יהודה נהיה אלמן... וירד יהודה מאת אחיו... ואז לפתע ויט אליה אל הדרך... יש פה כביכול מציאות של **יציאה** של חטא כביכול... יהודה מוצא את עצמו לפתע **בחוץ...** באחיזת ה' **חיצינים'... אלו**

רגעים קשים מאוד!!! רגעים של משבר לידה... זה טיפול נמרץ... זה עניין של חיים ומוות... השאלה שמרחפת כעת: האם הולכת להיות פה לידה או ח"ו נפילה...?? האם יהודה הולך חלילה **לצאת** ---ו- להיאבד?? או **לצאת** ו---להיולד...??

ואז לפתע יהודה משמיע קול בכי של תינוק!! מודה על האמת!!! תשובה!!! אבא... אני מודה ומתוודה-- **יצאתי בחוץ...** באותו רגע נשמעת קריאת מזל טוב שמזעזעת את כל העולמות... נולד בן לאבא שבשמים... נולד משיח בן דוד... מזל טוב תיקון השלם... תודה לך בני היקר שנולדת... מגיע לך מתנת יום הולדת... על מה?? על החטא שחטאת על שיצאת!! שגגות נעשו לך כזכויות. כי אם לא היית יוצא החוצה וחוזר בחזרה... הרי לא היה לי בן... לא היה למי לתת. תודה לך בני היקר... מזל טוב תיקון השלם... נולד משיח בן דוד... (היציאה החוצה הזו היא לא דווקא יציאה של חטא... זה יכול להיות גם הסתרת פנים וימי השנאה... שמור את הכלל הזה לאורך המאמר כי הדוגמא לאורך המאמר היא רק בתחום של נפילה רוחנית.)

יוסף נמשל ל---חמה ואילו יהודה נמשל ל---
לבנה...

מה הוא היום הכי מאיר והכי טוב בכל חודש?? **ראש החודש!!!** הרגע של חידוש הלבנה זה הרגע הכי גדול בחודש!!! לעומת זאת מה הוא היום הכי קשה וחשוך בחודש?? **ע ר ב ראש חודש!!!** ערב ראש חודש זה יום של דין... אומרים סליחות... יש נוהגים להתענות... מה יש?? **הלבנה איננה!!!** יום זה (-ער"ח) יהי משקל כל חטאיתי... **למה דווקא היום הזה??** כי- בטל במיעוטו כדמות הירח!! אני היהודי... אני צמוד ונמשל לירח... אם ביום הזה הירח כ"כ התמעט עד שהוא נעלם... אז גם אני נמצא עכשיו בהתמעטות ובהעלם... אני עומד וזועק לקב"ה ומזכיר י"ג מידות... **נו... מה יהיה הסוף?? מתי יהיה הסוף לחושך הזה??**

אל דאגה!!! חבי כמעט רגע... זה עניין של שניות... כמה שעות ספורות... ולפתע!!! מהפך מאה שמונים מעלות!!! מהרגעים הכי קשים בחודש!! אתה בבת אחת נכנס לרגעים הגדולים והמיוחדים ביותר בחודש!!! ראש חודש!!! הרגע הקשה ביותר זה **הרגע שלפני** מולד הלבנה... והרגע הטוב ביותר זה **הרגע של חידוש הלבנה!!!** איך מסבירים את זה?? **איך ההסתרה והגילוי בדיוק נפגשים בתיאום כזה מושלם??**

העניין הוא: זה בדיוק כמו לידה! אליבא דאמת לידה זה הרגע הכי מתנכר... זה רגע שאמא פשוט מנתקת את הילד ממנה... לא לחינם לידה נקראת משבר... אבל זה לא סתירה שהוא גם הרגע הכי מכונן!!! אנחנו מנתקים אותך בשביל שתהיה מבחוץ **ומשם!!! משם אנחנו ניתן לך הכל!!!** הרגע הזה הוא רגע קשה... וזה מה שנקרא בפנימיות **"קרבן לאחיזת החיצינים"!!!** הרגע של הלידה הוא רגע מר!!! הוא רגע של ניכור!!! רגע של ניתוק!!! חושך גמור... **אבל רגע אחרי!!!** רגע אחרי שהוא התנתק

השם אבא... באותו רגע נולד משיח בן דוד, באותו רגע צריך להחליף דיסק... ולהאמין שיש תשובה... ומיד להיוולד ולשוב בתשובה ולהתחבק עם מבפנים... השתדלתי מאוד שלא ליפול ולא להיות נפל... עכשיו שלא הצלחתי ונפלתי... אז הנה... נולדתי... כן... אשה יולדת היא מטמאה לידה... למה לידה מטמאה? כי לידה זה סוג של מוות!! מוות של מי?? מוות של העיבור... כן... העיבור מת!! אבל התינוק ב"ה נולד... **הקב"ה לא כועס על יהודי שחוטא!** הקב"ה כועס על יהודי שלא חוזר בתשובה!! חטא זה עיבור שמת... עיבור שמת זה עדיין לא אומר שהעובר מת. אדרבה... עיבור שמסתים זה אומר שטמון כאן פוטנציאל של לידה... **מתי הקב"ה כועס??** כשהעיבור מת והעובר יחד איתו רח"ל... כשאדם חוטא והוא מתחבא... אז הקב"ה מתהלך ושואל: אייכה... איפה אתה... למה אתה לא נולד מחדש...?? למה אתה לא מגיע אלי ומבקש סליחה ונולד מחדש...

התמרון הזה הוא מאוד מאוד מסובך!!! גוי לא יכול להבין כזה דבר... כי הוא לא בן של הקב"ה... ואני אגלה לך סוד: גם בחור ישיבה לא מסוגל לגמרי להבין את זה... כי הוא לא היה אבא... הוא לא מסוגל לקלוט איך שתי הדברים המנוגדים האלו יכולים ללכת ביחד... תחליט: אם אסור ליפול בשום אופן זה אל חזור... אז למה שכשזה קורה פתאום המנגינה משתנית... יש לבחור שאלות טובות ואין לנו אפשרות לענות לו... הדבר היחיד שאני יכול לומר לו: כשתהיה אבא תבין!!!! הורים מבינים את זה... הורים מבינים שמצד אחד יש קיום אדומים שהילד לא יכול לעבור אותם ואין על מה לדבר... אבל יש עוד קו אחד עוד יותר אדום... הלא הוא אהבת אב לבנו... מה שתעשה ומה שלא יהיה... אתה הבן שלי ותמיד הדלת פתוחה לחזור הבייתה שוב... **לסיכום:** אין עוצמה יותר גדולה בעולם... מיהודי שיש לו מה לתת לאבא שבשמים!!! דא עקא שהנתינה הזו לפעמים כרוכה בימי שנה וברגעים קשים... אז תשמור את המסמך הזה לאותם רגעים קשים... שאאוף... למה צריך ללכת קשה... למה יש כאלו מפריעים??? ותבין שהרגעים האלו הם הרגעים המכוננים ביותר בחיך!!! רגע של לידה!! רגע של נתינה לאבא שבשמים... אתה נותן לו את בנו!! שמוכן להיוולד מחדש...

זו נקודת ההבדל בין יהודה ליוסף!!

ליוסף אסור ליפול, אבל יהודה?? אדרבה, **כי נפלתו קמתו...**

כשיוסף עומד מול ניסיון, אבא יעקב מתגלה אליו בחלון ומזהיר אותו: אסור לך ליפול... אם אתה תיפול אתה תהיה ח"ו נפל... אתה תדחה ותמחק מאבני האפוד... אבל יהודה?? כשיהודה מתמודד מול חטא... האם דמותו של אבא נראתה לו בחלון?? **ממש לא!!!** כשיהודה נופל אבא לא מתגלה אליו ולא מזהיר אותו... למה?? כי יצתה בת קול ואמרה "ממני היו הדברים..." הקב"ה לפעמים מזמין נפילות... אצל יהודה נפילה רוחנית זה משהו שעלול לקרות, וזה עדיין לא מוחק אותו מאבני האפוד... ממילא דווקא ברגעים של נפילה אבא יעקב דווקא לא נזעק להתגלות ליהודה בחלון... **רק מתי כן?? מתי יהודה מקבל ד"ש חם מאבא?** דווקא אחרי הנפילה!! אחרי היציאה!!! כשיהודה שב בתשובה ונולד מחדש... ופתאום יעקב אבינו מברך את כל בניו... וכשמגיע תורו של יהודה הוא נסוג לאחור ומפחד שאבא יוכיח אותו... אז אבא מקבל אותו בשמחה ואומר לו: יהודה אתה יודון אחיך!!!! מזל טוב... נולד התיקון השלם... נולד בני בכורי ישראל... אל תברח... תשוב אלי ותקבל נשיקת מזל טוב מאבא... ארפא משובתם אוהבם נדבה...

מי אנחנו?? האם אנחנו שייכים ליוסף או ליהודה??

ברור שלכל אחד מאיתנו באופן פרטני יש נטיה מסוימת לאחד משני השבטים... אבל מה שבטוח הוא שכל אחד מאיתנו מחויב ושייך בשני הבחינות האלו ביחד!! מכל אחד מאיתנו נדרש מצד אחד 'למאן' ולהתגבר כמו הבחינה של יוסף, ומאידך, לדעת לשוב בתשובה שלימה כמו יהודה... **ופה צריך אומנות מאוד גדולה לדעת להחזיק בשתי הקצוות האלו כאחד...** לדעת מצד אחד להחזיק עם כל הכח ולהישאר עובר כמו יוסף שיועד שאסור לו ליפול כי אין חזור... ומתי לדעת להחליף דיסק ולהיוולד כמו יהודה... בשביל זה יש לנו משיח בן יוסף ומשיח בן דוד (-יהודה), והתיקון השלם יגיע רק באמצעות השילוב המנצח שבין שניהם...

וכידוע, משיח זה לא רק שם של בן אדם, אלא בעיקר שם של הנהגה... ובדור אחרון זה כל אחד מאיתנו נדרש ממנו לנהוג בבחינה של שני המשיחים גם יחד... במה זה מתבטא?? יהודי צריך לתבוע מעצמו שלימות בעבודת ה'!! התגברות בלתי מתפשרת!! אסור לי ליפול בשום אופן!! ללכת עד הסוף בתקיפות!! זה בחינת משיח בן יוסף... ואז יום אחד משיח בן יוסף מת... מה פירוש מת?? יום אחד מגיעה נפילה... הקב"ה מזמין לידה... ואז העובר שביהודי... החלק השמור שבאותו בחור ישיבה שהצליח לשמור על עצמו עד עכשיו... פתאום זה מת... היוסף שבו נכשל ונפל... וברגע שיוסף נכשל הוא נמחק מכתפי האפוד... זהו!! מת!! הוא יוצא החוצה ונמחק... אבל ברגע שמשיח בן יוסף מת... ברגע שהוא נופל... מי מקבל אותו?? יהודה!! מזל טוב... ניתן לך כעת הזדמנות להיוולד מחדש... לשוב בתשובה ולתת לרבש"ע את

ממעיי אמו... מה צועקים?? מזל טוב!!! נולד פה תינוק!!! אבא מחבק את התינוק החדש ואומר לו: מזל טוב, אני אבא שלך, מבחוץ!!! **זה בדיוק מה שקורה מידי ערב ראש חודש...** ברגעים האלו הלבנה מחוברת לגמרי לשמש... היא נמצאת איתה על אותו קו ולכן אי אפשר לראות את הלבנה... במילים אחרות: הלבנה עכשיו מעוברת בתוך השמש... הסיבה שלא רואים אותה כי הוא כביכול בתוך השמש... היא חלק ממנה... השמש רוצה להשפיע על הלבנה... אבל אי אפשר להשפיע **מבפנים... רק מבחוץ** אפשר להשפיע... ואז מגיע הרגע שלפני הלידה... מדובר ברגעים קשים... רגע שבו השמש לאט לאט הולכת ומתרחקת מהירח... הירח רואה את השמש מתרחקת ועיניו רואות וכלות... אני כ"כ רוצה להמשיך להיות מחובר לשמש וללכת יחד איתה... **אבל לא!!!** היא הולכת ומתרחקת... והירח בוכה... ו... והופה!!! לפתע נשמעת קריאת מזל טוב... אגוטע חודש... הנה הלבנה... הלבנה נולדה... נתקדש החודש!!! לא לבנה... אל תצטערי... זה שהשמש התרחקה והתנתקה ממך זה לא בגלל שהיא מתנכרת אליך... אלא בגלל שהיא רוצה להשפיע עליך וזה יכול להיעשות רק מבחוץ... וההרואה... רק ברגע שהשמש התרחקה ממך רק אז התאפשר לנו לראות אותך בחידושך... מי נולד בראש חודש?? **הלבנה!!!** מי הוליד אותה?? **השמש!!!**

על אותו משקל: מי **נולד?? יהודה- לבנה!!** מי **הוליד אותה?? יוסף- חמה!!**

זה אולי נשמע מילים מאוד גבוהות... יוסף מוליד את יהודה... מה הפשט בזה?? מה הקשר?? **אבל הביאור בזה הוא כך:** יוסף הוא צדיק!!! צדיק צריך להתגבר בכל מחיר!!! צריך לשלוט ביצרו בכל מחיר!!! יוסף צריך להיות 'עובר', להישאר בפנים ולא לצאת החוצה, לא ליפול... לא להיות נפל... להישאר דבוק בחי העולמים ולהיות צדיק עולמים!! אבל פתאום מגיע רגע של ריחוק... רגע של ניסיון... ואותו צדיק מרגיש לאט לאט שהעסק יוצא מכלל שליטה... ובום!!! העובר מתחיל ליפול... מתחיל להתנתק... קנייני הנצח הרוחניים שקניתי ברוב עמל ויגיעה עוזבים אותי... ואני נשאר כמו סמרטוט... מלא בנקיפות מצפון...

כן... השמש עזבה את הירח והפליגה לדרכה... כל רגע שחולף השמש רק צוברת יותר מרחק... והירח רק צובר פיגור... ואותו יהודי שכ"כ רצה להיות יוסף... כ"כ ידע שאסור לו ליפול... הוא פתאום מוצא את עצמו ברגעים של נפילה והוא נכנס לאיבוד עשתונות... ואז לפתע קול על שפיים נשמע... מזל טוב בני היקר... **שובו בנים שוברים ארפה משובותיכם!!!** לא... בני היקר... זה לא נפילה... זו לידה!!! אם רק תתפוס את הרגע הזה נכון ותשוב אלי... יתברר שזה לא נפילה אלא לידה... כעת נולד הבעל תשובה... שיועד לא רק להיות שמש... אלא גם להיות ירח... לדעת לקבל השמש... לדעת לחזור בתשובה...

ראשי חדשים לעמך ראשי תיבות רחל... את תפילת ראש חודש רחל תקנה... **רחל היא האמא!!!** אבל מי הבנים שלה?? בני לאה... **יהודה!!!**

סיום [והתחלת!] הדף היומי ממשמש ובא!!!

מאמר זה מוקדש לכבוד סיום דף היומי... ובעיקר לקראת התחלת הדף היומי... חלקו הראשון של המאמר מיועד עבור יהודים שעמלים לפרנסתם והחלק השני מיועד עבור מפלגת השלטון של האברכים ועמלי תורה...

ובכן, אלך יהודי יקר: אתה מאוד מאוד רוצה להתחיל ללמוד דף היומי, מאוד חשוב לך שהפעם זה יחזיק מעמד ועד הסוף... ובכן... יש כלל בעולם הגדול שקובע באופן חד משמעי ש-: **הכל עניין של שיווק!!!**

כל דבר בעולם... האם הוא יוקרתי או זול... מיוחד או פשוט... מרגש או משעמם... **הכל תלוי בשיווק!!!** ויש ברוך ה' ענף שלם של תעסוקה בתחום השיווק... יש חברות שלמות שהמומחיות שלהם זה לדעת איך לשווק לך מוצר ולתת לך תחושה שאתה חייב לקנות אותו ואין סיכוי שלא...

מתי צריך להשתמש בחברת שיווק?? כשרוצים "לעבוד" עליך... אבל כשאתה בעצמך מבין את חשיבות העניין... ואתה בעצמך מעוניין להיות משוחד ולהיכנס לזה... כאן לא צריך להגיע לאיש מקצוע שיווקי... כאן אתה בעצמך יכול להיות איש שיווק... ובכן: ר' ייד... אתה רוצה לקבוע עיתים לתורה?? אתה רוצה להתחיל ללמוד דף היומי ושזה יחזיק מעמד? **אין ברירה!!!! תשווק את זה!!! נו... איך תשווק את זה???**

פשוט תכניס את כל המשפחה שלך להוי של דף היומי!!!! תכניס את אשתך בסוד העניינים... את הילדים... תכריז בצורה רשמית: אני כעת מתחיל מסכת ברכות... ובעזרה"ש כבר עכשיו אני מודיע שיום ש' הוא א"ה... זה יום מיוחד!!! מה יש? ביום הזה אני עושה סיום!! וזכרו כבר עכשיו את היום הזה... וקדימה... תתחיל... עברו שבועיים שלוש... החזקת מעמד? אתה כבר אחוז בדף י"ח בעקביות... אתה חוזר הבייתה ותולה פתק תזכורת על המקרה... י"א באדר מתקרב!!! יום הסיום!!!!

זהו... עקרונות את שלך עשית... אתה סיימת... כעת עצור!!! זוז לצד... אל תמשיך לקרא!!!! השורות הבאות לא מיועדות בשבילך... אלא בשביל אשתך... כעת תגיש לה את העלון... ואתה תלך למנחה מעריב שלך... **ובכן: גברת יקרה!!!** את הרי אוהבת תורה... לך לא צריך להסביר כמה חשוב שבעלך הולך ללמוד תורה... מי כמוך יודעת כמה הוא חוזר משם בן אדם אחו... טוב יותר... מרומם יותר... נינוח יותר... וכל הבית מוקרן מאור התורה שהוא מביא איתו... **ובכן: את כבר עכשיו!!!!** כבר עכשיו מכינה את הילדים לקראת התאריך של הסיום ההולך ומתקרב!!!! תכינו לאבא הפתעה... מה בדיוק?? אנחנו סומכים עליכם... זה כבר יצירתיות של כל בית... (כל בית והרמת חיים שלו או המשוגים שלו... אצל אחד זה מתנה... אצל השני זה סעודה גדולה... אצל השלישי זה מכתב ככה עם כל הלב) עכ"פ הטקטיקה הכי חשובה: זה שאבא יידע!!! שאבא יידע שמשוה מתבטל מאחורי הגב שלו סביב הנושא של הסיום!!!! ושבו: שידע!!! לא כמו כל המסכות והפתעה הטפשיות האלו של דורנו... שאבא ידע באופן מופגן ורשמי שמבטלים משהו מאחורי הגב שלו סביב יום הסיום... שידע שכשהוא הולך לדף היומי אתם שוקדים בקדחתנות על ה"אירוע" של הסיום... מתקרב הסיום?? קונים בגדים... (הרי תמיד חסר בגדים... ותמיד אין מה ללבוש ותמיד צריך לקנות בגדים... אז אם כבר... זה התאריך... עכשיו: מה שחשוב זה שכל הילדים יהיו שותפים סביב הסיום... שותפים זה לא סתם... שהם יהיו עומק בפנים... שהם בעצמם יפנימו שכשאבא עושה סיום אז כדאי... זאת אומרת... אפילו עוקב בן השנתיים יפנים לפי ערך שכשאבא מסיים מסכת **זה שוה!!!** זה אומר שהוא מקבל שתי קרמבו ולא אחד וכן הלאה...) כמו כן: במעמד הסיום כל הילדים לבושים בגדי שבת... ואם זה לא מספיק... אז באותו צהרים שלא ילכו לחידו **ולו בשביל הדרמה!!!** כי היום בלילה יש אצלנו שמחה... (אז נכון שהרבה בחידו כבר יתחיל לנחש שאולי משהו אצלנו סוגר שיווק ויש וורד... אז למחרת תבהיו לו שכל כדי שאתם תתקלו שאנחנו מסיוורים... מאורסה...) אם ככה תעשו בסיום של מסכת ברכות... נראה אותו לא מסיים את מסכת שבת!! נראה אותו!!!! בא נראה אותו... אתם פשוט תכניסו אותו למצב של "אל חזור..." **זה עניין של שיווק!!!**

ובכן: נחזור אליך ידידי היקר... עקפתי אותך... עשיתי עליך סיבוב... דיברתי עליך מאחורי הגב... **אבל אתה מצידך תשתף פעולה עם זה!!** תן לזה לקרות!!!! תן לממצב הזה... לשיווק הזה... להתרחש מאחורי הגב שלך... מתוך ידיעה והבנה שאתה צריך את זה... כן... אל תתבייש להודות שאתה צריך את הבלונים האלו... אתה צריך את הציוור של רוני בת השש שהיא מציירת לך לכבוד הסיום... ואתה צריך את המצב הזה... ושוב... שתביין: אם היית איזה חילוני עם עגיל שהיינו רוצים לקרוב אותך ליהדות עם כל מיני קומבינות... כאן היינו באמת צריכים לעשות חלק מאחורי הגב שלך כדי שאתם תתקלו שאנחנו מסיוורים... אבל כאן זה לא הסיפור!!! אתה בעניין... לגמרי בעניין... אתה בעצמך מבין את חשיבות העניין ואתה מאוד רוצה להכניס את עצמך לדף היומי ולהכניס את עצמך לאל חזור... אז תשחרר... תן... תן לשיווק הזה להשתלט עליך... אדרבה... תשתף עם זה פעולה!!! אתה בעצמך תיצור באלגנטיות איזה מנגנון של ממצב שהוא יפוך להיות עץ שלא תוכל לרדת ממנו...

אני רוצה להבהיר לך חד משמעית: בשבועות הקרובים יהיו אירועים מאוד מאוד עוצמתיים ומרשימים של סיום דף היומי... זה בהחלט יביא אנשים חדשים... כי שוב... בדורנו הכל עניין של שיווק!!! התזמורת וההמוניות תעשה שיווק טוב ויצטרפו אלפי לומדים חדשים לדף היומי...

ואני אומר לך עם יד על הלב... שלא תגיד שלא אמרתי!!!! כל השיווק הזה שווה בשביל השבוע שבועיים הראשונים... מקסימום חודש חודשיים... כי השיווק האמיתי ביותר?? מי באמת זה שיזי אותך בעקביות ויזדבן אותך לקבוע עיתים לתורה?? זה רק משהו אחד ויחיד: האשה והילדים!! המעגל הקרוב והסגור שלך... אצלם ורק אצלם יפול דברי!!!

כן... נשות ישראל הצדקניות... לא תאמינו... זה תלוי בכן!!! ורק בכן!!! אם אתן תחליטו שאתן רוצות שבעליך יהיו עקביים בקביעת עיתים לתורה זה יקרה!!! (אבל כמובן רק טוב...) חס ושלום להתחיל לתת מוסר לבעל שיתחיל ללמוד... אשה יכולה רק לקפוץ על הגל!!! אחרי שהבעל התחיל ללמוד... היא יכולה להעצים את זה ולהעפף את זה עד השמים... אבל זה חייב להתחיל ממנו... אחרי שזה התחיל ממנו... מי שידיאג שזה לא יפסק זו האשה)

יש פה עוד קודה **מאוד חשובה**... אחת הסיבות העיקריות למה אנשים מתחילים דף היומי ומפסיקים... זה בגלל חוסר עקביות!!!! איך אחד אמר לי?? אני אלוף העולם בלהתחיל דף היומי... כל שבועיים יש לו איזה יומיים מאוד עמוסים שאז נורא קשה לו להגיע... ואחרי שיומיים הוא כבר לא היה... אז זה נגרר לעוד יומיים... ואז צריך להתחיל שוב!!! והוא מתחיל ומתחיל ושוב מתחיל... **ויש גבול כמה אפשר להתחיל שוב ושוב...**

אז אני אספר לך: אני מכיר יהודי אחד שכבר כמה מחזורים ניסה להתחיל דף היומי ותמיד הוא לא החזיק מעמד... עד שבמחזור האחרון הוא פתאום הצליח ובגדול! מה קרה?? הוא קיבל על עצמו עקביות מסוג יצירתי ומעניין: אני מתחייב ללמוד ששים אחוז מכל מסכת!! מדין רוב מניין!!! לדוגמא: אם במסכת ברכות יש ששים ושלש דפים!!! אז אני מתחייב להיות עקבי בערך בארבעים דפים!!! כלומר: גם אם יקרה שאני אחסיר 20 יום מתוך ששים... אני עדיין בפנים!!!

הבנת מה קרה פה?? עד היום... אם הוא החסיר שבוע ולא הגיע... אז "הלך עלי..." הוא צריך להתחיל מחדש... אז זהו שלא!!!

מהיום יש סך מסוים של חיסורים שאפשר להחסיר... כך שאם החסרת שבוע שלם לפני הבר מצוה של הבן... או שבוע וחצי לפני החתונה של הבת... זה לא אומר שאני צריך להתחיל מחדש!!! אלא זה בסה"כ מצמצם לי את אחוזי החיסורים שאני יכול להמשיך להחסיר מהמסכת הזו!!! **אבל חכה!!! זה לא נגמר בזה**... אותו אחד החליט שכל דף שאני מחסיר... אין שום בעיה... אבל אני רושם לעצמי את זה... בשביל מה?? **בשביל המחזור הבא!!** שאני אדע מה אני צריך להשלים במחזור הבא... **ובזכות זה!!** בזכות ההחלטה המפוקחת הזו הפעם לראשונה אותו יהודי ב"ה השלים את כל המחזור של דף היומי... וכעת ב"ה הוא מתחיל שוב דף היומי... ויש לו ב"ה הרבה חורים שהוא חייב להשלים אותם... ויש לו רשימה באיזה דפים אסור לו להחסיר... הנה לך טקטיקה שהיא בסה"כ לסדר את הראש!!! איך להפוך את המחדלים למתוחמים...

עד כאן ליהודים היקרים העמלים לפרנסתם וקובעים עיתים לתורה... כעת נעבור למפלגת השלטון... לאברכים ובני ישיבות...

אם שמת לב... כאן בגיליון זה בייחס לנושא הזה אני כל הזמן הולך על גחלים... ולמה?? כי סו"ס גיליון הזה מיועד בעיקר (או לכה"פ בין הייתר) לאברכים ובחורים שיושבים ולומדים כל היום... ועד לפני עשר חמש עשרה שנה הייתה מוסכמה די ברורה שדף היומי זה לא מתאים למי שיושב ולומד כל היום... ולמה?? כי כאמור... המנגנון של דף היומי בנוי על קצב אחיד וחדגוני שמי שמונה בלימוד ולומד בעיון המתבקש לא יכול לעמוד בקצב האחד הזה... ככה פעם הייתה המוסכמה ועד היום יש כאלו שאומרים את זה בתקיפות... וזה גם נכון במידה מסוימת... שיהיה ברור: המצרך הנדיר והיוקרתי ביותר בדורנו זה עומק!!! מי שכבר יודע לחשוב ולהעמיק ולהבין באמת מה כתוב בסוגיה צריך לשמור עליו כמו אתרוג... אסור לו להוריד באיכות הזו... כי היא היסטורית!!! בדור הרדוד שלנו עומק ופנימיות זו הספינה שיכולה לצלוח את השטחיות שלנו... **עד כאן ברור?? עכשיו נעבור לשלב 2**

עשיתי מחקר בעניין... בררתי ככה מלמעלה מה קורה בבית מדרש שלנו... מי לומד דף היומי ומי לא... ומה התברר לי?? (תגיד לי אם טעית...) שיש שתי קבוצות מובהקות שלומדים דף היומי!!! או בעלי בתים או תלמידי חכמים מובהקים... **ולמה??** **מסיבה פשוטה:** בנקודה הזו יש מכנה משותף מסוים בין בעל בית לתלמיד חכם... כי בעל בית יודע שיש לו רק שעה אחת ביום ללמוד... אז לפחות נכנס לאיזה מסגרת שנוכל להספיק משהו... לפחות נעבור על הש"ס... **אותו שיקול בדיוק יש לתלמיד חכם אמיתי**... מדובר באברך רציני מאוד... או בחור מתמיד מאוד... ואחרי כל ההתמדה וכל הרצינות יום אחד הם קולטים שכל דבר צריך מסגרת... ואם אני רוצה יום אחד לעבור על כל הש"ס אני חייב איזה תכנית שתדפוק לי על הראש ותכריח אותי לדפוק דף אחרי דף... ואז הוא מוצא את עצמו איכשהו מגיע לדף היומי... **האמת היא שככה זה בכל דבר!!!** מסגרת זה תמיד דבר מעצבן!!! מסגרת זה תמיד דבר שמוציא את האויר מהפרשים ועוצר לי את המעוף... כולנו מתעצבנים על המסגרת שמקבעת אותנו ולא נותנת לנו לעוף קדימה... ולמרות כל העצבים... **בסופו של דבר כולם יום אחד מגיעים למסגרת על ארבע**... כי בסופו של דבר **אצלה זה קורה**... המסגרת זה הכלי שהיא בסופו של דבר קוצרת את התוצאות בשטח... מה שנכון נכון!!!! אפילו אני מודה... (ממש הודאת בעל דין) אז אצל האייופוניסטים המסגרת מתבטאת בחסימות ובסיונוים של הרבנים וכי וכי... והואים במסגרת השמרנית הזו משהו קטנוני... מה... אתה לא סומך עליי?? ואח"כ אותו אחד מגיע על ארבע... כן... כי הוא מגלה שהמסגרת הקטנונית הזו היא היחידה שיכולה להציל את הילד שלו... אז באותה מידה גם אנחנו בתוך בית המדרש... גם לנו יש התמודדויות משלנו מול המסגרת... אני מגיע עם כל האימביציה והמעוף ורוצה לדעת את כל התורה כולה... בהתחלה אני בטוח שזה יקרה מעצמו... עד שגדלים ונהיים בעלי ניסיון ואז כל אחד בתורו הוא קולט שאם אני באמת רוצה לדעת את כל הש"ס אני צריך להתקבע בתוך איזה מסגרת... זו מסקנה שמתימ מגיעה בשלב מסוים בחיים... ובכל תחום בחיים... גם בכלכלה נבונה... וגם בזוגיות... תמיד ההוראות המתכתיות האלו של העשר דקות קביעות בזה ובהז... זה נשמע מרובע וחסר חיבור... אבל בסופו של דבר כולם מבינים שזה הסוד!!!! ואורך נמך עד שמבינים את זה... **ואותו דבר בדיוק בדף היומי!!!!** אני יכול להעיד בנימה אישית... אני עדיין אחוז במקום הצעיר הזה שאני מתקשה לצמצם את עצמי לדף אחד גמי ליום... אני לא מסוגל לחשוב **שרק** בעוד שש שנים אני אגמור את הש"ס... אבל אני יודע בוודאות שעלי נאמר "כשתגדל תבין..." יום אחד כולם מבינים שהכלל הוא קובץ על יד ירבה... אז כנראה שאני צריך עדיין לגדול... נחכה לי בסבלנות... **לכוון!** לבני תורה ולאברכים שעדיין מפחדים להתחיל ללמוד דף היומי כי זה בעלבתיש... **תנוח דעתכם!!!** דף היומי זה לא בעלבתיש... זה בסה"כ **טקטיקה של מסגרת!!!!** ויום אחד הרי אנחנו נחבק את המסגרת... זו או אחרת... הת"ח הגדולים כבר מחבקים את דף היומי... לכן אם אתה... כבר מתחשק לך להתחיל דף היומי... אם אתה כבר עברת את הגיל שלי... ואתה כבר כן מסוגל לבנות תכנית לטווח של שש שנים קדימה של דף ועוד דף... אז רוץ על זה!!! אל תחשוב לרגע שזה בעלבתיש... ברור???

המתייוון של דורנו... נפתח את הלב ואת הדלת של נר חנוכה

יש נושא כאוב בחנוכה שלא כ"כ מדברים עליו... ביום שאחרי חנוכה היוונים נכנסו להיסטוריה ונעלמו מהאופק... מכאן ואילך היוונים הם הנושא שהכי פחות מטריד אותנו... אבל מה שכן מטריד אותנו ביום שאחרי... זה שעם ישראל נאלצו לעמוד מול הצלקות האמיתיות... **מול הלב המתייוון!!!** הלב המתייוון זו הצרה האמיתית... מולו אתה לא יכול להילחם... אתה לא יכול לצאת נגדו בחרב ובחנית כי אנחנו דואגים לו... אכפת לנו ממנו. הוא בן של הקב"ה ואנחנו חייבים אותו פה איתנו... **ואכן מתחיל הסיפור הגדול!!!** ולכן אם תשים לב... הנס של נצחון המלחמה כמעט ולא מדובר בחנוכה... הלבוש אומר שרק בהלל של היום הראשון צריך לכוין להודות לה' על נצחון המלחמה... אבל מכאן ואילך?? זה כבר נס פך השמן!!! נס פך השמן כבר לא מתעסק עם היוונים!! אלא מאיר את החשיכה של הבנים המתייוונים שלבנו עליהם... זה הנס היותר קריטי מבחינתנו להשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם.

בהזדמנות זו... באופן חד פעמי... בא נדבר על אחינו התועים... התועים לגמרי לגמרי... החילונים לגמרי... אלו שעושים לנו צרות ולא מכירים בנו... וביום יום אנחנו צריכים להסתכל עליהם כאויבים... גם בשביל להתרחק מהם... וגם בגלל שחלקם באמת אויבי ה' שמשאניך ה' אשנא... אבל באופן חד פעמי... מותר פעם אחת להסתכל על זה בעין אחרת... ובכן:

תסלח לי על הדוגמא... אבל אחת מהתופעות שהיו בשואה... שזה גם מסוג הנושאים שמעדיפים לא לדבר עליהם... זה התופעה של הילדים הקטנים שהיו חיים בגטאות!!! כל הילדים הרעבים האלו שחיו בגטו בשואה... כמעט כולם יום אחד נהרגו ונטבחו על קדושת שמו יתברך ונשמותיהם הטהורות עלו השמימה והם כעת נמצאות על כנפי השכינה יחד עם רבי עקיבא וחבריו... **אבל!!!** תנסה לדמיין מה עובר על ילד שחי שנה שלימה בגטו... בשלב מסוים כבר אין בית ספר... אין חינוך... הורים?? איפה הורים... אבא נלקח כל יום למחנה עבודה וחוזר שבור לגמרי... אחותו מתה לו מול העיניים ממחלות... ואמא שלו גוועת מרעב... ומדובר בילד בגיל שמונה!!! שמשוטט בגטו יומם ולילה ומחפש אוכל... אין לו גב ולא משענת... ללא חינוך... ללא הורים... בלי מינימום של סדר יום... תנסה לדמיין איך ילד כזה מתנהג??? זהו!!! פה אני עוצר!!! למה שאני אתחיל לתאר?? אתה כבר יכול לחשוב לבד איך זה היה נראה... הוא בטח לא היה ילד טוב ירושלים... **נו... ואני שואל אותך: מישהו מגיע אל הילדים הקדושים האלו בטענות למה הם ככה התנהגו??** תאר לעצמך מישהו מינוצולי השואה... יום אחד בהיר הוא לפתע נזכר באחד הילדים הלא מחונכים שהסתובב שמה בגטו והשתולל והתנהג כמו ילד שאין לו הורים כי ה"י"ד ואין לו אוכל כי אין... (עד שיום אחד הגיעו הנאצים והרגו גם אותו בדם קר... **ה יקום דמו!**) מישהו מינוצולי השואה שומר לרגע טינה לאותו ילד ה"י"ד שהתנהג אליו לא כ"כ יפה שמה בגטו?? **חס ושלום!!!!** ברגע שאותו ניצול שואה רק נזכר באותו ילד... אני בטוח שדמעה של רחמים נוצצת בעינו ובאותו יום הוא הלך לבית הכנסת ואמר עליו קדיש מיוחד לעילוי נשמתו!!!! כי איך אפשר לבא בטענות לילד כ"כ אומלל... ילד רעב ויתום עגול שחי בגטו והסתובב יחף ואומלל וחיפש מה לאכול?? איך אפשר לטעוס על כזה ילד...?? מה אתה יכול לצפות ממנו??

מפחד לומר!!! אבל החילוני הסטנדרטי המצוי כיום הוא מאוד מאוד מזכיר את אותו ילד מגטו וורשא... כן... החילוני הזה מתנהג לא יפה... הוא כל היום מתריס ונגדנו... הוא עושה לנו חיים קשים... אבל גם הילד הזה מגטו ורשא... גם הוא לא התנהג שמה יפה... ובשעתו... בתוך הגטו הילד הזה מאוד הרגיש... הוא מאוד הפריע... הוא היה חמש מיטרד לאנשים מבוגרים שבלאו הכי לא ליקקו שם בדש... **אבל במבט לאחור???** כשאנחנו מסתכלים על הנתונים הנוראיים שהילד הזה חי בהם... כולנו מבינים שמה אפשר היה לצפות ממנו?? זה אומלל!! אז זהו!!!! שתדע לך: שהחילוני של היום... הנתונים שהוא גדל בהם הם כ"כ נמוכים... כ"כ שפלים... הוא אישיות כ"כ מפורקת מבחינה אינטלגנטית... שהוא חסר רסן **כמעט ולא באשמתו**... הטכנולוגיה של היום מטמטמת אותו לגמרי לגמרי... הוא בכלל לא בן אדם מן הישבו... אתה רוצה? **תגיד עליו קדיש!!** אתה רוצה עוד יותר? תתפלל לאבא שבשמים שיחוס על בנו וישיב אותו אליו... אבל לטעוס עליו בנימה אישית ולהיות מזועזע מההתנהגות המופקרת שלו?? אי אפשר כמעט לצפות ממנו למשהו אחר!!!

אז שוב... בא לא נסחף... זכותנו לטעוס עליו כי הוא ממרר לנו את החיים... זכותנו לשנא אותו גם אם נחליט שהוא לא אשם... כי ס"ס הוא מחרף מערכות אלוקים חיים ואנחנו חייבים להתגונן ולמחות על כבוד שמים... ולכן ביום יום זה לא שיקול!!! אבל פעם ב... מותר לזכור שסו"ס מדובר בתינוק שנשבה שחי בג'ונגל ומסילא השנאה אליו היא לא בנימה אישית... אני רוצה שתביין: אתה החרדי... מסך אפשר לצפות שתנסה להיכנס לראש של החילוני!!!! הנתונים והיכולות האינטלגנטים שלך הם הרבה הרבה יותר גדולים ממנו!!! אבל מסנו אני לא מצפה שביין אותך כי הוא לא מסוגל... זה גדול עליו... כשחילוני מתחיל לטעון לי הדרת נשים וכל מיני שטויות כאלו... אתה יודע מה אני עונה לו? שיש אלוקים... ויש חיים לאחרי המוות... ויש תורה מן השמים... זה הרי דברים כ"כ העיניים שבוע אחד!!! לא יותר... שבוע אחד תשמור על העיניים... ותקבל תשובה על כל השאלות!!!

נו... אני שואל אותך: הוא מסוגל?? יש עם מי לדבר?? אני מסוגל איכשהו להיכנס לראש של בן אדם שחי בזבל... אני יכול להתאמץ בחדרי לבבי לצלול לתוך הזבל שלו ולנסות להבין מה עובר לו בראש... אבל הוא?? נראה לך שהוא מסוגל לרעג לצאת מהזבל שהוא נמצא בו ולקלוט איפה אני נמצא ואיפה הוא?? הוא לא יכול!!! אין לו שום קצה חוט להתחיל להבין את המקום הנקי והברור שבו אני חי... לא רחמנות?? וזו הטעות שלנו!! כשאנחנו מתווכחים עם חילונים... זה נראה לנו כאילו יש פה שני אנשים שמתווכחים... יש פה כביכול שתי דעות... אתה לא קולט שהחילוני הכי אינטלגנט שאתה מכיר... חושב בחודש מה שאתה חושב בשעה!!! וזה אחת הטעויות גם בתחום הקירוב... חרדי מגיע לקירוב מול חילוני... והחרדי מגיע מיואש מראש... כי מה יש לי להגיד לו? שיש אלוקים... ויש חיים לאחרי המוות... ויש תורה מן השמים... זה הרי דברים כ"כ פשוטים... שבטח החילוני הזה כבר חשב על זה ויש לו משנה סדורה בנושא... אז זהו שלא!!! תהיה רגוע!!! הוא מעולם לא חשב על הדברים הכי פשוטים בעולם... כי חילוני היום לא חושב!!! זה לא שהוא טועה בחשיבה... אלא הוא בכלל לא חושב... וכמו שדברים אלו לא נאמרים ממקום של זלזול... אלא ממקום של רחמנות... החילוני של היום חי בגטו מחניק של חוסר שליטה!!! הוא רעב וצמא לתוכן ומהמקום הזה הוא מתפרץ עליך... אז שוב... ביום יום מותר לי להתגונן ולטעוס עליו... אבל ישנם רגעים שאני צריך לזכור שיש כאן בן של הקב"ה שעשקו ממנו את החיים... לא נותר לנו בימים אלו אלא לעמוד מול נרות החנוכה הדולקים ולהתפלל עלינו ועל אחינו התועים... שיאיר ה' לנו ויאמר הנני...

הילכו "שלושה" יהודי בלתי אם נודעו...

הכותרת הזו היא לא נכונה!!!! כי בהפטרה של פרשת השבוע האחרונה כתוב "הילכו שנים יחדיו" ולא שלושה!!! כן... הנביא מוכיח את ישראל ואומר שאם שנים הולכים ביחד... אם שנים מסתלקים מן העולם באופן פתאומי ביחד... יש פה אמירה משמשים!!! יש פה "היתקע שופר בעיר והעם לא יחרדו..." כך קראנו בשבת האחרונה... אבל מה נעשה שעוד לפני שבת... זה כבר לא היה שנים אלא שלושה!!! באותו בין... דלת מול דלת... עוד טרגדיה... שלוש נשמות לפני גיל העמידה שהסתלקו באותו שבוע... **הלא דבר הוא!!!** בלתי אם נודעו? ! ? ועל זה מוכיח אותנו עמוס הנביא ואומר לנו: הישג אריה ביער וטרף אין לו?!! התיפול צפור על פה ארץ ומוקש אין לה? עמוס מביא רשימות דוגמאות של תופעות שקורות בעולם שכולנו מבינים שזה לא יכול להיות צירוף מקרים... ואין זאת אלא לעורר אותנו ולמלטלל אותנו!!! **כעת בא נדבר ישר ולעניין...** (הדברים אמורים לאו דווקא ביחס לאסון הזה... אלא לכל טרגדיה כבעין זה שאירע בתקופה האחרונה...) כבר נזכר בגיליון זה שרבינו הרמח"ל אומר שכל אסון או צרה שקוראת בעולם זה אחד משתי האפשרויות, או ניסיון או אות!! או שהקב"ה רוצה לאותת לנו שנחזור בתשובה... או שזו גזירה משמים ואנחנו לא יודעים חשבונות שמים ולא נותר לנו אלא לקבל באהבה מסיים הרמח"ל ואומר: **אין מפיס!!!** כלומר: אין אפשרות להכריע מתי כן ומתי כן... בכל טרגדיה תמיד קיימים שני ההיבטים האלו... מצד אחד זה בא לעורר ומצד שני זה גזירה שצריך לקבל באהבה... והיות וא"א להכריע **מה ההתקודה...** לא נותר לנו אלא לאמין את שניהם... ולכן תמיד כשקורה אסון... הרי מצד אחד הרבנים מעוררים לחזור בתשובה... ומצד שני יש את משפטי ההתחזקות באמונה כי אין ברירה אלא לתפוס את שתי הקצוות... כן... זו אחת הסוגיות הסבוכות ביותר... איך מצד אחד לומר שאנחנו **לא מבינים** חשבונות שמים... ומצד שני **להבין ולהבין** שהקב"ה רוצה **שנבין** משהו...

כל זה נכון כשמדובר בהסתרת פנים שמתוחמת בנורמה! אין פה חריגה יוצאת דופן ממנהגו של עולם. אבל כשמדובר באסון שיש בו שינוי חריג בכל קנה מידה ממנהגו של עולם... (כמו לדוגמא: מה שאירע באותה "שכונה" באותו בין... באותה קומה... באותה כניסה... שלוש נשמות הסתלקו מהעולם בשבוע אחד באופן פתאומי) כאן כבר יש אינדיקציה מובהקת שזוועק ממנה שהקב"ה רוצה מאיתנו משהו... כאן כבר פחות נכון להשתמש במשפטי אמונה שאנחנו לא יודעים חשבונות שמים... (המשפטים האלו אמנם עדיין נכונים ביחס למשפחה ולסביבה הקרובה... שבייחס אליהם אנחנו באמת לא יודעים חשבונות שמים למה זה קרה דווקא אצלם) אבל לנו במקרים מהסוג הזה... יתכן שאסור לנו להקשיב למשפטי האמונה והעידוד האלו!!! כי הפעם זה יותר מידי זועק... שהקב"ה רוצה לעורר אותנו!! כאן הקב"ה במילים אחרות אומר לנו: אני כעת לא מזמין התחזקות באמונה... אני מזמין משהו אחר!!! אני מזמין חשבון הנפש... אני מזמין רצינות והתפכחות... הקב"ה רוצה מאיתנו משהו... מה בדיוק???

זה כבר שיעורי בית של כל אחד...

מה שבטוח במאות האחרונים שהקב"ה רוצה מאיתנו משהו. זה שופר שנשמע בעיר... והמטרה שלו להחריד אותנו!!!! ואם זו המטרה שלו... אז אין לנו רשות להחליש את הווליום של השופר... אנחנו חייבים לעמוד מול האסון כמות שהוא ולעשות איתו משהו!!! לקחת אליו!!! לעצמות שלנו!!!

כל אחד בנקודה שלו... כל אחד במה שהוא צריך להתחזק... יתן ה' שלא ישמע עוד שוד ושבר בגבול ישראל...